

Warszawa, dnia 7 kwietnia 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 823/20

1

2 WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Justyna Dołhy

protokolant: protokolant sądowy – stażysta Paulina Zborowska

po rozpoznaniu dnia 7 kwietnia 2022 r.

4 sprawy A. Z. (1), syna Z. i H., ur. (...) w W.

5 oskarżonego o przestępstwo z art. 157 § 2 kk

6 na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

7 od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

Sz dnia 21 maja 2019 r. sygn. akt IV K 1111/18

I. utrzymuje w mocy wyrok w zaskarżonej części;

II. zasądza od oskarżonego A. Z. (1) na rzecz oskarżycielki prywatnej J. S. poniesione przez nią koszty procesu tytułem ustanowienia pełnomocnika w instancji odwoławczej w kwocie 840 zł;

III. zasądza od oskarżonego A. Z. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem opłaty za II instancję oraz obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 823/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1 Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 21 maja 2019 roku, sygn. akt IV K 1111/18	
1.2 Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
0.11.3. Granice zaskarżenia	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
0.12.1. Ustalenie faktów			

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.		
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC				

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.	Zarzut	
1.	Naruszenie art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów w sprzeczności z zasadami logiki i zdrowego rozumowania oraz doświadczenia życiowego, przez danie wiary zeznaniom tylko i wyłącznie pokrzywdzonej i nieobecnej w zdarzeniu W. Z. co do przebiegu zdarzenia objętego aktem oskarżenia, a uznaniem wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań świadków R. W. oraz T. A. za niewiarygodne w tymże zakresie, a także poprzez oparcie wyroku na selektywnie wybranym materiale dowodowym oraz pominięcie, nierzetelną ocenę lub odmówienie waloru wiarygodności innym dowodom (zeznania świadków W. i A.) wskazującym, że oskarżony nie użył siły fizycznej wobec pokrzywdzonej.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.		
Na wstępie Sąd Okręgowy wskazuje, że kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia wykazała, iż Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie w niniejszej sprawie. Ustalenia faktyczne zostały poczynione na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, ocenionego w sposób wszechstronny z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Sąd Rejonowy ocenił dowody bardzo skrupulatnie,		

odnosząc się do wszystkich zgromadzonych i przeprowadzonych w toku rozprawy dowodów, uwzględniając także relacje pomiędzy poszczególnymi świadkami i stronami oraz tło konfliktu pomiędzy oskarżonym a rodziną J. S.. Nadto należy zwrócić uwagę, iż wbrew zarzutowi oskarżonego, Sąd Rejonowy nie dokonał naruszenia art. 5 § 2 k.p.k. W pisemnym, szczegółowym uzasadnieniu wyroku wskazano wszystkie przeprowadzone w sprawie dowody i dokonano ich gruntownej oceny, uznając część z nich za niewiarygodne. Oznacza to zatem, że Sąd Rejonowy kierując się swobodą oceny dowodów dokonał ich selekcji, a to nie jest równoznaczne z powzięciem wątpliwości co do winy oskarżonego. W tym miejscu przytoczyć można pogląd judykatury przyjęty w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2021 roku, z którym tutejszy Sąd się zgadza, iż art. 5 § 2 k.p.k. dotyczy wątpliwości, które ma i nie jest w stanie rozstrzygnąć sąd rozpoznający sprawę, nie zaś wątpliwości którejś ze stron co do prawidłowości rozstrzygnięcia dokonanego przez ten sąd (sygn. akt IV KK 466/21). W niniejszej sprawie Sąd I instancji żadnych wątpliwości nie powziął ponieważ nie było do tego podstaw i dokonał trafnej oceny dowodów zgodnie z treścią art. 7 k.p.k. nie pomijając żadnego z nich, a więc nie został naruszony również art. 410 k.p.k.

Odnosząc się do argumentacji podniesionej przez oskarżonego względem ustaleń faktycznych, zauważyć należy że przedmiotowy zarzut oparty jest wyłącznie na dowolnej ocenie zeznań świadków dokonanej przez A.

Z. (1). Wskazać bowiem należy, iż wnioski przedstawione w apelacji nie znajdują swojego logicznego uzasadnienia w materiale dowodowym.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia przedstawił skrupulatną analizę zeznań T. A. i R. W., które to depozycje oskarżony powołuje w swojej apelacji. Świadkowie ci, mimo bezpośredniego obserwowania zdarzenia z dnia 17 sierpnia 2016 roku, podali różne jego wersje, a jedyną wspólną cechą ich depozycji było uporczywe wskazywanie, iż oskarżony nie użył siły wobec J. S.. Ich wersje nie były także zgodne z wyjaśnieniami samego oskarżonego, co podkreślił Sąd Rejonowy. Jeśli bowiem upadek oskarżycielki prywatnej w rzeczywistości odbyłby się samoistnie, to wówczas zarówno oskarżony jak i naoczni świadkowie winni opisać przebieg zdarzenia w podobny sposób. Przy ocenie zeznań T. A. i R. W. należy także zauważyć, że konieczne było wzięcie pod uwagę faktu, iż świadkowie ci nie tylko są znajomymi oskarżonego, ale z względu na własne uczestnictwo w wejściu do mieszkania przy ul. (...) w dniu 17 sierpnia 2016 roku mogli chcieć przedstawić korzystną dla nich i ich wizerunku wersję zdarzenia. W sytuacji bowiem, gdy trzech dorosłych mężczyzn próbuje siłą wejść do mieszkania, a dostępu broni im starsza kobieta, wówczas fakt użycia siły i przymusu oraz nieudzielenie pomocy J. S. po jej upadku i wyszydzenie jej świadczy o ich zuchwałości i całkowitym braku poszanowania dla prawa i norm społecznych. W świetle powyższych okoliczności, brak jest wątpliwości co do prawidłowości oceny Sądu I

instancji względem przedmiotowych depozycji, a ocenę tę Sąd Okręgowy przyjmuje za własną.

Sąd Okręgowy nie znalazł także podstaw, aby podważyć wiarygodność zeznań J. S.. Oskarżycielka prywatna składała logiczne i konsekwentne zeznania, które korespondowały także z zeznaniami innych świadków, tj. M. B. i W. Z., którzy słyszeli część zdarzenia poprzez połączenie telefoniczne. Obrażenia jakie ujawniono u J. S. zostały zbadane podczas obdukcji i w opinii sądowo-lekarskiej potwierdzono, iż mogły one powstać w opisanych przez oskarżycielkę okolicznościach. W tym zakresie należy także wskazać, iż z notatnika służbowego i notatki urzędowej funkcjonariuszki I. S. wynika, że już w dniu zdarzenia odnotowano, że w trakcie interwencji J. S. leżała na podłodze w przedpokoju, a ponadto ma otarcia naskórka na prawym przedramieniu w okolicy łokcia, żadnych innych widocznych obrażeń ciała nie stwierdzono, a oskarżycielka twierdzi, że nie może się podnieść i boli ją kręgosłup w okolicy lędźwiowej (k. 88, 93). Fakty te odnotowane zaraz po interwencji w dokumentacji służbowej świadek I. S. potwierdziła w swoich zeznaniach na rozprawie w dniu 21 maja 2019 r. (k. 255-255v).

Odnosząc się do zarzutów oskarżonego względem spójności depozycji J. S., zauważyć należy, iż podniesione w apelacji fragmenty zeznań zostały przedstawione w sposób mylący. Oskarżycielka na rozprawie wskazała bowiem, iż w pierwszej kolejności, w czasie gdy oskarżony nie wszedł jeszcze do mieszkania, zadzwoniła na Policję, następnie w trakcie

zdarzenia zadzwoniła do W. Z., a następnie do M. B.. W trakcie interwencji oskarżycielka zadzwoniła ponownie na Policję, z uwagi na fakt, iż między stronami nadal trwała awantura. Ponadto funkcjonariusze Policji na prośbę oskarżycielki wezwali pogotowie w celu udzielenia jej pomocy. Powyżej podana kolejność połączeń oraz towarzyszących im wydarzeń nie daje podstaw do powzięcia wątpliwości wobec wiarygodności depozycji oskarżycielki prywatnej, nie klóci się także z innymi, wiarygodnymi źródłami dowodowymi.

Okoliczności te w powiązaniu z obrażeniami ciała doznanymi przez pokrzywdzoną, a ujętymi w dokumentacji sporządzonej przecież zaraz po zdarzeniu przeczą wersji zdarzenia prezentowanej przez oskarżonego oraz świadków T. A. i R. W.. Sąd Rejonowy w sposób trafny wypunktował różnice w tych depozycjach co w powiązaniu z jednoznacznością dokumentacji lekarskiej stwierdzającej obrażenia ciała J. S. prowadzi do wniosku, że obrażenia nie powstały w wyniku celowego upadku pokrzywdzonej (R. W.), czy też upadku przed przypadek na skutek odsunięcia się przez atakowanego oskarżonego lub poślizgnięcia się przez pokrzywdzoną (A. Z. (1) i T. A.). Nie sposób jest wytłumaczyć jak w takich okolicznościach miałyby powstać obrażenia w postaci otarć naskórka na obu przedramionach stwierdzone przez biegłego A. Z. (2) na podstawie sporządzonej następnego dnia po zdarzeniu obdukcji przez doktora W. C., który ujawnił u oskarżycielki prywatnej zasinienia i rozległe otarcia powierzchowne skóry obu przedramion, przy czym na prawym były bardziej rozległe, praktycznie

<p>na całej długości od nadgarstka do stawu łokciowego. Kwestie ujawnionych i opisanych przez medyków obrażeń potwierdzają zeznania J. S..</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu z art. 157 § 2 k.k.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Argumentacja oskarżonego przyjęta w apelacji nie znalazła potwierdzenia w ujawnionym w sprawie materiale dowodowym i nie poddała w wątpliwość słusznych ustaleń Sądu Rejonowego, w związku z czym wniosek powyższy jest niezasadny.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie że oskarżony „działał z zamiarem i dokonał uszkodzenia ciała pokrzywdzonej” w sytuacji, gdy w rzeczywistości to pokrzywdzona rzuciła się na oskarżonego w jego własnym mieszkaniu, sprowokowała awanturę, podczas której upadła doznając urazu opisanego w akcie oskarżenia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Argumentacja przyjęta w powyższym zarzucie jest kontynuacją tezy, która przyświecała</p>		

pierwszemu zarzutowi oskarżonego
względem oceny dowodów.

W tym zakresie należy stwierdzić, iż brak jest jakichkolwiek dowodów, które świadczyłyby o tym, że to oskarżycielka prywatna zainicjowała awanturę i była agresywna wobec oskarżonego. Wpierw należy przypomnieć, iż to oskarżony próbował wejść do zamkniętego mieszkania wbrew woli oskarżycielki, która w nim przebywała. Mając na uwadze spór prawny co do własności mieszkania i prawa użytkowania go przez oskarżonego, konieczne jest podkreślenie, iż żaden konflikt, tym bardziej w zakresie własności, nie uprawniał oskarżonego do użycia przemocy wobec J. S.. Oskarżony jednakże, zamiast wybrać drogę mediacji, sporu sądowego czy asysty Policji w celu wyegzekwowania swoich żądań, zdecydował się na wejście siłowe, w towarzystwie znajomych sobie dorosłych mężczyzn, pod nieobecność właścicielki mieszkania W. Z., z udziałem ślusarza i mając na celu wdarcie się do lokalu pomimo sprzeciwu oskarżycielki, która jest osobą starszą i przebywała tam za zgodą i wolą właścicielki. Takie decyzje dokonane przez oskarżonego jednoznacznie świadczą o jego postawie i nastawieniu w dniu 17 sierpnia 2016 roku i w ocenie Sądu Okręgowego nie ma wątpliwości co do tego, iż to oskarżony zainicjował awanturę w dniu zdarzenia. Sąd Okręgowy zwrócił także uwagę na to, że zarówno W. Z. jak i M. B. potwierdzili, iż oskarżony ubliżał oskarżycielce prywatnej i odnosił się do niej wulgarnie, co również świadczy o jego agresywnym zachowaniu. Dodatkowo uwadze nie może umknąć fakt, iż oskarżony

<p>nie udzielił oskarżycielce pomocy po jej upadku. Gdyby bowiem teza oskarżonego była prawdziwa i nie popchnął on J. S. i nie stosował by on wobec niej przemocy umyślnie, wówczas domniemywać należy, iż fakt samoistnego upadku wywołałby u niego jakąkolwiek reakcję, szczególnie że oskarżycielka prosiła o pomoc i wymagała pomocy medycznej.</p> <p>Wszystkie powyższe okoliczności, wraz z ujawnioną w aktach dokumentacją lekarską dotyczącą urazów J. S., nie pozwalają na to aby przychylić się do zarzutu oskarżonego.</p>		
Wniosek		
Uniewinnienie oskarżonego od czynu z art. 157 § 2 k.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Mając na uwadze powyższe wnioski, konieczne jest stwierdzenie, iż argumentacja oskarżonego nie była zasadna, a wniosek przez niego złożony nie mógł być uwzględniony		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).		

Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.3 1	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie z dnia 21 maja 2019 roku, sygn. akt IV K 1111/18 co do zaskarżonej jego części.	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy.	
Kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia wykazała, iż Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie w sprawie. Ustalenia faktyczne zostały poczynione na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, ocenionego w sposób wszechstronny z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Wbrew stanowisku oskarżonego, Sąd oceniając materiał dowodowy nie naruszył normy art. 7 k.p.k. oraz pozostałych przepisów wskazanych w apelacji. Sąd Rejonowy wywiódł prawidłowy wniosek w przedmiocie winy oskarżonego w zakresie czynu z art. 157 § 2 k.k., który swoim zachowaniem w pełni wyczerpał znamiona tego występku. A. Z. (1) umyślnie i celowo szarpał i popychał	

<p>pokrzywdzoną, co spowodowało jej upadek i obrażenia, o czym świadczy prawidłowo oceniony przez Sąd I instancji materiał dowodowy sprawy.</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.3.1 1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany.</p>		
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>		
		<p># art. 439 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylenia.</p>		
<p></p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylenia.</p>		
<p></p>	<p>Konieczność umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.</p>		
<p>4.</p>	<p>Konieczność warunkowego umorzenia postępowania</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>

Zwiąże o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia.		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
A. Z. (1)	II	Na podstawie art. 628 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. zasądzono od oskarżonego A. Z. (1) na rzecz oskarżycielki prywatnej J. S. poniesione przez nią koszty procesu tytułem ustanowienia pełnomocnika w instancji odwoławczej w kwocie 840 zł. Wysokość kosztów została ustalona zgodnie z § 11 ust. 2 pkt 4, § 15 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.
A. Z. (1)	III	Mając na uwadze wynik postępowania odwoławczego i nie

	znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, Sąd na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. i art. 12 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem opłaty za II instancję oraz obciążył go pozostałymi kosztami sądowymi w postępowaniu odwoławczym.
7. PODPIS	
SSO Justyna Dolhy	

0.11.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżony A. Z. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok w części warunkowo umarzającej postępowanie karne wobec oskarżonego		
0.11.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2 Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana